

En stakkels sorgbetyngtet mand

Roligt ♩ = 96-112

1. En stak - kels sorg - be - tyn - get mand jeg of - te
 2. En gang han træt og sul - ten kom, mens jeg mit
 3. Jeg næst ham ved en kil - de så, hvor da han

mød - te på min vej, og når han yd - mygt
 simp - le mål - tid nød, og skønt han tal - te
 træt og mø - dig lå; han var så tør - stig

bad om hjælp, jeg al - drig kun - ne sva - re nej;
 ej et ord, jeg så hans nød og gav ham brød.
 og så mat, at han ej kun - ne van - det nå;

hans navn jeg al - drig spurg - te om, ej hel - ler
 Han brød, og med et kær - ligt blik han gav, og
 jeg skynd - te mig og hjælp ham op og lod ham

fra hvad land han kom, men kær - lig - he - den
 eng - le - brød jeg fik; thi me - dens jeg med
 drik - ke af min kop; men der - på fyldt han

i hans blik mig fæng - sled' til ham, hvor han gik.
 grå - dig hu det spi - ste, var det man - na nu.
 gav mig den, og al - drig tør - sted' jeg i - gen.

4. En mørk og stormfuld vinternat
 hans råb om hjælp sig trængte frem;
 jeg skyndte mig og fik ham fat
 og glad ham førte til mit hjem.
 Jeg tog mig af min kære gæst og
 havde selv en glædesfest;
 thi medens på min seng han lå,
 jeg selv i drømme Himlen så.

6. I fængsel og til døden dømt
 med sorg jeg dernæst fandt min ven;
 med frygt hans hånd jeg trykked' ømt,
 og ånden styrke fik igen.
 Men for endnu at prøve mig
 han bad mig om at dø for sig;
 da, skønt mit kød var svagt som før,
 min ånd ham svared': Ja, jeg dør.

5. Elendig, plaget og forhadet
 på vejen jeg ham nøgen fandt;
 han henlå såret og forladt,
 og derfor jeg hans sår forbandt;
 jeg olie i hans vunder gød,
 og glæde i mit hjerte flød,
 thi ved hans ord min sorg forsvandt,
 og for min sjæl nyt liv oprandt.

7. Derpå den kære gæst forsvandt, og
 Jesus venlig for mig stod.
 Jeg tegnet i hans hænder fandt,
 og ydmygt sank jeg for hans fod.
 Hans blide stemme til mig lød:
 Du var mig tro i liv og død;
 hvad du har gjort, er gjort mod mig,
 og derfor jeg velsigner dig.

Den 27. juni 1844 sang ældste John Taylor denne salme for profeten Joseph Smith i fængslet i Carthage, Illinois. Profeten syntes så godt om den, at han bad John Taylor synge den endnu en gang. Nogle få timer senere blev profeten og hans broder Hyrum myrdet af en pøbelhob.